

SLOVENSKI NAROD.

Inhača vsak dan srečer, izimeti nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele na vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez posiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za posiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor postinina znača.
Za osnanila plačuje se od Stiristopne petit-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.
Upravnštvo naj se blagovolijo posiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Rojaki!

Narodna stranka priporoča za volitve poslancev iz kmetskih občin dne 21. novembra tele kandidate:

I. Za okraja Kamnik-Brdo.

g. **Jankota Kersnika**, župana in grajsčaka na Brdu pri Lukovici.

II. Za okraje Postojina-Logatec-Senožeče-Lož-Bistrica-Cerknica:

g. **Josipa Dekleva**, posestnika v Postojini, in

g. **Frana Arkota**, posestnika v Postojini.

III. Za okraja Vipava-Idrija:

g. **Ivana Božiča**, posestnika v Podragi.

IV. Za okraje Trebnje-Zatičina-Žužemberk-Mokronog-Litija-Radeče:

g. **Luko Svetca**, notarja in posestnika v Litiji, in

g. **Ljudovita Koracina**, posestnika v Mirni.

V. Za okraje Kočevje-Ribnica-Velike Lašče:

g. **Frana Višnikarja**, c. kr. okrajnega sodnika in državnega poslanca v Ribnici.

VI. Za okraja Črnomelj-Metlika:

g. **Riharda Dolenca**, vodja dež. kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu.

Zvrševalni odbor — v soglasji z zaupnimi in volilnimi možmi narodne stranke — je danes v stanu le za nekatere volilne okraje kmetskih občin priporočati posamezne kandidate. V drugih okrajih pridržano je volilnim možem naše stranke, da se še zjednijo za narodneg a kandidata, kateremu oddajo svoje glasove, čeprav ima tu ali tam ostati v manjšini. Kandidati za mesta in trge se prijavijo pravočasno.

Za zvrševalni odbor narodne stranke:
dr. Karol vitev Bleiweis-Trstenški.

Listek.

Na tujem ognjišči.

(Novela Sergeja Pronskega. Iz rusčine prevel I. Kogej.)
(Dalje.)

Zvečer nas je doletelo novo presenečenje:

— Jaz strašno rada jezdim; Katarina Aleksandrovna, ali imate pri vas kako žensko sedlo, vse jedno, ako je staro in odrgneno? vprašala je Aglaja tetu.

Odgovorili so jej, da imajo.

— Dajte mi je!

In obljudili so.

— Toda, kdo bo moj kavalir? je nadaljevala in pogledala vse prekanjeno, toda raztreseno, dokler se njene oči ustavile na Sergiju.

Tu se je sladko, sladko, kakor sirup izlilo iz njenih ust:

— Vi, Světov!

— Ako ukažete, radovoljno! je odgovoril že prijaznejše nego po dnevi, ko ga je vlekla na sprehod.

Drugi dan se je vršil sprehod (ona ustaja opoludne). Z Bogom, pisanje in prepisavanje, uboga

Klerikalni kandidati.

Na drugem mestu prijavljamo imena tistih mož, katere je klerikalna stranka postavila za kandidate kmetskih občin in glede katerih se trdno nadeja, da pridejo vsi v zbornico.

Zapisek klerikalnih kandidatov priča, da stranka v svojih vrstah nima nič talentov, nima ljudij, katerim bi bilo zaupati gospodarstvo naše dežele.

Mej šestnajstimi kandidati, katere je za kmetske občine postavila stranka, ni nejednega, kateremu bi mogli priznati, da bode poslanec v pravem pomenu besede, da je zmožen skrbeti za koristi prebivalstva naše dežele, materijelne in duševne, in zato poklican, sedeti v deželnem zbornici.

Mej šestnajstimi kandidati je šest duhovnikov: jeden kanonik, trije fajmoštri in dva kaplana.

Kanonik Klun je že postaren gospod, a dasi sedi že veliko let v deželnem in v državnem zboru, se vender o njem ne more reči, da bi bil že kaj koristnega storil za deželo kranjsko. Pozitivno delo ga itak ni nikdar mikalo, omejil se je na diplomatisiranje in spletkarjenje. Sicer pa je on živa negacija klerikalnega gospodarskega programa, s katerim so kapelani preslepili volilce in je ujeli na svoje limanice. Klerikalci obetajo vse to, kar dunajski krščanski socijalisti, kanonik Klun pa je odločen nasprotnik ne le političnega nego tudi gospodarskega programa kršč. socijalne stranke. On se ne ustavlja samo emancipaciji krščanskega prebivalstva od židovskega prevlade, on deluje tudi naravnost na proletariziranje kmetskega stanu s tem, da glasuje za ustanavljanje fidejkomisov. Volilci ribniško-kočevsko-velikolaškega okraja bi dali sami sebi zaušnico, ko bi glasovali za kanonika Kluna, za tistega Kluna, ki je z vsemi močmi delal zoper dolensko železnico, katera tem krajem toliko koristi, in ki se je drznil v javni seji drž. zборa zagovarjati južno železnico, katere tarifi so prav tem okrajem na tako velikansko škodo.

Fajmoštri, kateri kandidujejo za deželni zbor so politični novinci. Že veliko let žive na kmetih in njih politično delovanje je bilo omejeno na hujškanje zoper „Slov. Narod“ in „Rodoljuba“ in na propovedi zoper liberalce in brezverce. Le ko bi jih

Tanja! Izginila sta za kake tri ure, vrnila se in sedela s tetou v vrtu — potem smo večerjali in razgovarjali se v gostilni. Drugi dan istotako, tretji dan zopet . . .

Brata je kakor očarala. In še tako hitro, da se mi niti zavedeli nismo, kakor da mu je dala takega zelišča! Vsako uro jej je postal prijaznejši in postrežljivejši; posedal in pohajal je z njo cele ure, iskal priložnosti, da bi ostal sam z njo, bilo mu je vidno dolg čas, ko je ni bilo v sobi, gledal je samo na njo, in nekako opijanila ga je vsaka njena beseda, vsako njeni kretanje. Prilizoval se jej je tako očitno brez vsakih ovinkov, da se je to vsem čudno zdelo. Tetka je bila s tem menda nezadovoljna; Marusja se je srdila, jaz sem bil pa ves razjarjen, razjarjen tembolj, ker sem zapazil, kako je Tanja tugovala in postala še žmračnejša, nego prve tedne bivanja pri nas. Jaz sem jo obžaloval, da me je kar bolelo. Skušal sem jo razvedriti na vse možne načine, zato se je v tem času precej sprijaznila z menoj, to se pravi, meni se je vsaj tako dozdevalo . . . Morda sem se tudi motil. Toda, kaj sem jej mogel pomagati? Udano srce — nič drugega! Razgovarjati se nisem znal pametno in omikan, a moja lepota se je popolnem ponesrečila:

sodili po tem, kako znajo zase skrbeti, bi jim mogli reči, da so sposobni za vodstvo deželne uprave. Vsak kajžar bi zamogel interese svojih volilcev bolje zastopati, nego ti trije fajmoštri: Kajdiž, Schweiger in Ažman in če pridejo ti trije v dež. zbor, ne bodo delali drugega nego glasovali, kakor jim bo ukazoval kanonik Klun.

Kaplana Žitnik in Kalan sta predčno znana, da bi ju bilo treba karakterizovati. To sta dva agitatorja, ki želite narediti karijero. Žitnik bi rad postal dež. odbornik, dasi je za to popolnoma nesposoben, če mogoče tudi državni poslanec in danes ali jutri Klunov naslednik, samo da prav isto želi tudi gospod Kalan. Ta dva se kažeta vneta za krščansko-socijalne ideje, a seveda le v teoriji, v praksi bodeta izvrševala le ukaze kapitalistov in nasprotnikov krščanskega socijalizma: škefa Missie in kanonika Kluna.

To bodo voditelji klerikalne stranke v dež. zboru in če že ti niso za nobeno delo, kaj naj rečemo šele o drugih? Možje, kakor Modic, Zelen, Pakiž, Lavrenčič bodo vedeli pač povedati, katere ceste žele njih volilci in kje so v njih okrajih potrebni vodovodi, dajali bodo k večemu kako informacijo, a za drugo delo ne bodo. Pfeifer je samo še senca, Povše pa marioneta v Klunovih rokah.

Sestnajst glav, pa ubogo malo pameti — to je naša sodba o klerikalnih kandidatih. Večina klerikalnih mož sploh nič ne razume o deželnozborskih stvareh, nima ne političnega znanja, ne izkušenosti. Če dobe klerikalci večino v dež. zboru, se bo tam delalo površno in brez preudarka, se bo v deželno upravo utihotaplil neki neplodni diletantizem, ki bo našo deželno gospodarstvo spravil na kant. Tej nevarnosti se moramo upreti z vso silo. Kjerkoli so pri gospodarstvu imeli klerikalci kaj opraviti, povsod so jo zavozili in če dobe večino v dež. zboru, se je batiti, da se z deželo ne zgodi tako, kakor se je zgodilo z nesrečnega spomina banko „Slovenijo“.

V Ljubljani, 19. novembra.

Gospod Klun nasprotnik krščanskega Dunaja. „Slovenec“ je posebno z veseljem naglašal, da je z izvolitvijo protisemitskega občinskega sveta in pa dr. Luegerja za župana Dunaj zopet dobil

Bil sem dolg in suh, z nosom po konci, z malimi modrimi očmi in gladko ostrženo glavo, z velikimi usti in z jako neokretnim vedenjem — to sam razumem, da nisem bil Adonis!

VI.

Nekoč, kake tri tedne po Ljubavinem prihodu, sem šel, kakor navadno, na stolp in tam z višine — svoje zvezdarnice vidim ta-le prizor: Pred gradom stoje osedlani konji, nje drži kočijaž na uzdi. Kakih šest korakov proč za velikim kostanjem se je stisnila Tanja. Imela je knjigo v roki — menda je čitala na bregu reke; vračaje se domu je zapazila pripravo za ježo in, ne hoteč srečati jih, skrila se je za drevo. Iz gradu prihaja Aglaja, za njo pa Sergič. Aglaja stopi k konju, prime se za rožek ter opira je z nogo ob bratovo roko, skoči gibčno na sedlo. On jej popravlja dolgo amazonko, podaja jej jezdarski bič in pri tem poljubuje njeni roki, potem pa vesel in zadovoljen skoči na konja, ter oba zbežita v dir. Jaz Tanjinega obličja ne morem videti, vidim samo, da se je prijela za glavo in da strmoglavo beži v grad. Čez minutu slisim nagle korake po starih, na pol segnitih stopnjicah stolpa. Bliže, vedno bliže . . . Ona!

krščanski značaj. Vse te pridobitve pa sedaj hoče uničiti grof Badeni, ki noče predložiti dr. Luegerja v potrjenje za župana in je celo mestni zbor razpustil. To je vzbudilo veliko nevoljo mej nekaterimi konzervativci. Hoteli so interpelovati v zbornici. Stvar se je razpravljala v klubu. Pri dotednici razpravi je pa najodločneje zagovarjal vlado gospod Klun in se tako pokazal odločnega nasprotnika krščanskega Dunaja. In ta mož je pa vodja katoliške stranke na Slovenskem. Kako bi pač "Slovenec" udrihal, ko bi narodna stranka tako podpirala vlado in židovski liberalizem, proti Klunu nastopiti se pa ne upa. Gospodom naše katoliške stranke je to celo ugodno, da Klun p. dpira na Dunaju vlado, ker potem morejo računati na vladno pomoč pri volitvah za dež. zbor.

Novi varuhi ustave. Pri razpravi o razpustu dunajskega mestnega zastopa je poslanec dr. Ebenhoch se posebno izigraval kot varuh ustave. Mi bi pri tem le to omenili, da konservativci bi morali vso ustavo priznavati in odobravati, drugače je vse njih navdušenje za ustavo smešno. Posebno za dr. Luegerja bi se ne smeli toliko ogrevati, ker njegov govor, da morajo učitelji na Dunaju biti nemškega rodu, se ni prav nič ujemal z ustawo. Obžalovati je res, da ustavoverna ali liberalna stranka bolje ne brani ustave, a v Ebenhochu pa pač ustava ni dobila nič boljega zaščitnika. Konser. stranka se le tedaj za ustavo ogreva, kadar je njej v korist, prezira jo pa, če je naklada kakde dolžnosti. Sicer je pa že v ustavi določeno, da imajo za državní zbor volilno pravico polnoletni moški sploh, a vendar se dr. Ebenhoch ne more ogreti, da bi se državnozborski volilni red tako premenil, da bi bil popolnoma v smislu ustawe.

Položaj francoske vlade je ugodnejši nego je sama pričakovala. Vodja oportunistov senata Waldeck-Rousseau je te dni imel v Roannu govor, v katerem je priporočal, da se oportunisti zvežejo z monarhisti proti radikalcem. Ta govor je pa le škodoval oportunistom, ker je pokazal, da so slabí republičani. In če se bude kaj tacega poskušalo, se od njih odloči močna frakcija in pridruži radikalcem, kar bude vladu v korist. Posebno je pa vladu ugodno, da je angleška policija prijela Artona. Če bodo Angleži izročili Artona, še ni gotovo, a za vlado je že veliko vredno, da ve, kje je. Če bi oportunisti dej začeli delati sitnosti, pa bude postrašila jih z Artonom in storila kak korak za njega izročitev, pa bodo radi umolknili. Če Arton pride pred sodišče, utegne razkriti take stvari, da bodo zmerni republikanci smrtno prizadeti. Prišli bi zoper na dnevni red znani panamski škandali. Oportunisti so pač voljni vse storiti, da bi se le to umazano perilo več ne pralo.

Dogodki v Turčiji. Mobilizovanje sklicanih rezervistov se je že začelo, a le počasi napreduje. Pomankuje denarja, oblike, streljiva in orožja. Moranica je tako zanemarjena in ne zadošča več za prevažanje vojakov. Okrog Erzeruma so imeli vojaki več bojev s Kurdi. V Tokatu, Čorumu in Kajseriju bili so novi nemiri. V pokrajini Dersin so kurdske rodrovi oropali skoro vse vasi in jih požgali. Mnogo kristijanov so pobili. Ravno tako so bili veliki nemiri v pokrajini Alaškerd. Ker so v Karputu mohamedanci požgali poslopja ameriških misijonarjev, pričakovati je, da priplije v kratkem oddelek ame-

Ko je Tanja zagledala mene, je kakor okameneata.

— Vi, Saša, ste tu? vprašala je jedva slišno.

— Da, Tatjana Grigorjevna, jaz sem večkrat tukaj! sem rekel. Njeno gorje jo je nekako povisalo v mojih čeh, bal sem se pokazati domaćim.

— Vas motim? ... Pojdem proč! sem nadaljeval. Srčno sem jo obžaloval.

Ona je odkimala.

— Saj me ne motite, prišla sem samo tako... Prišla sem, da se poradujem z razgledom.

Neka neznana moč in moštvo me je obdalo, in sam ne vem, kako, od kje moja hrabrost, da sem sprožil:

— Dovolj, Tatjana Grigorjevna! Niste se prišli radovati razgleda, temveč...

In pokazal sem na jezdca, katera sta dirjala po cesti od gradu. To je bil prvikrat, ko sem se odločil govoriti jej o Sergiju in Ljubini.

— Saša, kaj pomeni to? Od kje ste to vzeli?

— Mari nemam oči? Ne vidim morda, da se vi mučite, ker vam je ona življenje zastupila!

— Da se predrznete... (Dalje prih.)

riškega brodovja v varstvo ameriških podložnikov. Obžalovati je pa, da se baš sedaj v Angliji nagiblje javno mnenje v prid Turčiji. Angleži so se jeli bat, da Rusija prisvoji zopet nekaj Armenije, in zaradi tega angleški listi svetujejo, naj Anglija več ne pričanja sultana, naj izvede reforme in mu s tem ne dela težav. Počaka naj še tako dolgo, da se Turčija opomore. Seveda ko bi tega čakali, bi se reforme nikdar ne izvedle. Sicer pa ni mislite, da bi se gibanje, ki se je začelo v orientu, kar tako ustavilo.

Volilno gibanje.

Dasi so volitve volilnih mož že končane, ne mirujejo klerikalni agitatorji niti sedaj. Volilne može obdelujejo, da se ti kar skrivajo pred njimi, pri tem pa se drznejo ti ljudje, ki so pred Sv. Rešnjim Telesom nečuveno lagali, še trditi, da se z naše strani dela nepoštano. Kdor pred Sv. Rešnjim Telesom laže, je slabši od tistega, ki po krivem priseže, za to pa naj o poštenju kar molči stranka krioprizežnikov.

"Slovenec" se poroča iz Črnomelja: "Pravijo, da je dr. Tavčar mestoma Črnomelj in Metlika poslal veliko denarja za agitacijo, a obetal je, da, če bo treba, bo še dal. S takimi sredstvi torej agitira dr. Tavčar." Če črnomalski klerikalci kaj pravijo, zato še dolgo ni resnično. Sicer pa tudi v Ljubljani ljudje morski pravijo glede tisočakov, kateri so došli škofovstvu za oškodovance po potresu, a vzhicu temu ne pove škofovstvo, kaj je s tem denarjem.

"Slovenec" ed 18. t. m. prinaša iz Šmartna pri Litiji novico, da so vsled sijajnega propada pri volitvi volilnih mož naščuvani pobalini trem hišnim posestnikom-klerikalcem s črnilom zidovje namazali. Končuje pa tako le: Da, rez lepa slika, gospod Svetec! Take somišljenike ponujate nam. Žalostno in značilno.

Ravno se nam pa poroča, da se je v Domžalah pa nasprotno prigodilo. Tam so pa gotovo tudi naščuvani pobalini hišnim posestnikom-narodnjakom hiše z rudečo barvo namazali. Kaj pa k temu pravite, gospod Strupi, gospod Lavrenčič in drugi? Je mar to boljša olka?

Vendar — šalo na stran. Veste li, kdo da je vsega tega kriv? Brez dvombe agitacija, ki izhaja iz škofovega obližja, katero zdaj nespametno nadljujejo duhovniki po deželi.

Piše se nam z Dolenskega: G. Ignacij Žitnik, kateri si v svoji imenitnosti prilastuje tudi doktorat filozofije, katerega si na nobeni avstrijski univerzi ali fakulteti nikdar in nikoli ni pridobil in mu torej tudi po naših postavah nikakor ne gre, prizadeva si na vso moč, da postane deželní odbornik. G. dr. Papež je moral neki že slovesno oblubit, da odborništvo odloži; drugače bi morebiti od katoliško-narodne stranke še za kandidata ne bil postavljen. Zdaj je g. Žitnik še posebno na poti g. Svetec, ker se od njega ne nadeja podpora za svojo odborništvo. Zato se trudi in napreja na vso moč, da bi g. Svetec ne bil izvoljen. Skoraj vso dolensko stran je prehodil iščoč njemu nasprotnega kandidata, dokler se mu je vendar posrečilo iztakniti na Grosupljem g. Franca Koščaka. G. Žitnik si je tudi izmislit in trosi laž okoli, kakor da bi bil gosp. Svetec jedenkrat baje mej deželnim zborom rekel, da kmetu se še predobro godi. To laž je g. Žitnik že na katoliškem shodu v Mokronogu s pobožnim zavijanjem oči raznašal; zdaj jo je utihotapl tudi v "Slovenca", kjer se nahaja tudi druga laž, da g. Svetec v zadnjem deželnem zboru ni nikoli ust odprl, ko je vendar vsakemu znano, da je g. Svetec malone pri vseh važnejših zadavah posegel v debato in ko bi že drugač ne bilo, on je imel konec vsacega zasedanja vsaj zadnjo besedo, ker je imel od deželnega zbora to nalog, da se je v njegovem imenu zahvalil g. deželnemu glavarju in njegovem namestniku.

Tako pošten je g. Žitnik. Res srečen bo deželní odbor, če dobi tacega člena.

Klerikalni kandidat v notranjskih občinah, Jož. Zelen v Senožetah, ni bil vedno tak prijatelj duhovnikov, kakor je sedaj. L. 1868 je kot župan takrat v Senožetah službojočega kaplana Frana Legana tožil pri škofu, pri tem pa se blinil kaplanu kot njega in duhovščine najboljši prijatelj. Škof Vidmar je tedaj kaplanu pisal to le pismo: Hochwürdiger Herr! Mit Bezug auf Ihren Brief ohne Datum erwiedere ich, dass der Bürgermeister nur in einem Briefe seine Klage vorbrachte, auf die ich ihm in einem, mit dem an Sie gleichzeitigen Briefe bedeutete, dass ich auf seine ganz unmotivirte Klage keine Versetzung vornehmen könne, Sie jedoch auf Ihre Pflichten erinnert habe. Da ich bei meiner Anwesenheit den Bürgermeister mit Ihnen dem Aeußern nach im freudlichen Verhältnisse fand und Sie mir von Selzach her als etwas eigenmächtig geschildert wurden, so besorgte ich doch, es sei etwas an der Klage. Mit frommer Theilnahme Ihr wohlwollender Barthelmä. Laibach am 3. Juni 1868. — Jož. Zelen pa je pisal kaplanu: Visoko-

častiti gospod kaplan! Jaz Vam častno naloge o zadavi našega bralnega društva s poslanimi "Dokumenti" názaj pošiljam, kajti moja domača, županjska, cestna i druga opravila mi ne ene svobodne ure ne pustijo. Tudi izvednost meni v tem obziru primankuje. Nadjam se, da booste Vi visokočastiti gospod to stvar najbolj hitro i temeljito v tek spravili, toliko bolj, ker je meni Vaša vsestranska izkušenost dobro znana. Prosim tukaj uljudno, izdelajte, kar ste pričeli; kolikor Vam jaz služiti zmorem, sem zmrrom Vaš. Ne mislite, da je vse tako, kakor Vam kdo naprej stavi in kar časniki iz Senožet blodijo. Jaz nisem imel še prilike, Vaš sovražnik postati, in tudi nisem. Če pa to mislite, ali ste celo po krivičnih jezikih — drugače menim ne — v tem prepričani, pripravljen sem vedno mojo prijaznost Vam izkazati in skalnatno utrditi, kajti moje načelo je, posebno duhovskemu stanu svoje spoštovanje popolno izkazovati in to do naj velike sile. To od Vam z visocem spoštovanjem udanega Jož. Zelen. V Senožetah 23. junija 1868. — Sicer pa je Jož. Zelen večni kandidat. Že v tistih časih je vedno oglašal svojo kandidaturo, dasi ga že tedaj na Notranjskem ni nihče maral. A njegovi kandidaturi se je najbolj zoperstavljal dr. Janez Bleiweis in nekatere krate pisal Zelenu pisma, da jih ta ni vtaknil za zrcalo. Zelen je bil od l. 1867 do l. 1874 v Senožetah župan. Pričel je na to mesto, ker je silovito agitoval in pritskal na volilce, a l. 1875 je vzhic največji agitacijski polnoma propadel. Dvajset let se že trudi, da bi pričel vsaj v občinski zastop, a zaman, ljudstvo nima do njega nikakega zaupanja, v celi občini ga nihče ne mara, iz čitalnice je bil po soglasnem sklepu društvenega odbora izključen, pri volitvi volilnih mož za sedajo volitev pa v Senožetah ni dobil ni jednega glasu. Ali je mož ki uživa v svoji domovinski občini tako "spoštovanje", primeren za stopnik notranjskih kmetskih občin, na to naj odgovore volilni možje, vsak razseden človek pa mora priznati, da bi izvolil Jož. Zelena bila za Notranjsko uprav sramota.

Klerikalni kandidatje za kmetske občine so: Za ljubljansko okolico: Gabrijel Jelovšek, posestnik in župan na Vrhniku in Fran Povše, državni poslanec, vodja in posestnik v Ljubljani; Za okraj Kamnik Brdo: Tomaz Kajdič, dekan v Moravčah; Za okraj Kranj-Tržič Loka: Oton Detela, grajsčak, deželni glavar v Ljubljani in Andrej Kalan, vikar in mestni odbornik v Ljubljani; Za okraj Radovljica-Kranjska gora: Janez Ažman, župnik v Gorjah; Za okraj Postojna-Planina-Senožet-Lož-Bistrica: Franc Modic, posestnik in trgovec na Ljubovem in Josip Zelen, posestnik v Senožetah; Za okraj Vipava-Idrija: Matej Lavrenčič, posestnik v Vipolji; Za okraj Novo mesto-Kostanjevica-Krško: Viljem Pfeifer, državni poslanec in posestnik v Krškem; Za okraj Trebnje-Začetna-Zažemberk-Mokronog-Litija-Radeče: Franc Koščak, posestnik in župan na Grosupljem, dr. Fran Papež, odvetnik in dež. odbornik v Ljubljani in dr. Ignacij Žitnik, kurat v Ljubljani; Za okraj Kočevje-Ribnica: Karol Klun, kanonik in državni poslanec v Ljubljani in Primož Pakiž, posestnik v Sodražici; Za okraj Črnomelj-Metlika: Francišek Schweiger, župnik na Radovici.

Občni zbor "Radogoja".

(Konec.)

Gosp. dr. Majaron je poročal nadalje:

Odbor je v šesteru sejah reševal društvena opravila. Odborniki so se marljivo vdeleževali sej ter so izmej vnanjih osebno prišli k seji gg. dr. Schegula iz Novega mesta, Slavoj Jenko iz Podgrada in Vekoslav Legat iz Celovca. Drugi vnanjiki so pošiljali k sejam pismena naznanila.

Najvažnejša seja je bila pač dne 31. avgusta lanskoga leta, ko je bilo oddati redne podpore za bodoče šolsko leto. Prosilov je bilo 28, denarja pa samo za 7 ustanov po 200 gld. Lihko si je misliti, da so odborniki imeli tu težko stališče. Ako bi tisti, ki so pozneje odboru v nekem javnem glasilu nekaj očitali glede razdeljevanja ustanov, imeli skušnjo le jedne take seje, potem bi gotovo ne bili napadli odbora. Drugače si ni mogel odbor pomagati, kakor da je iz razpoloživega denarja npravil 9 letnih ustanov, in sicer pet po 200 gld. in štiri po 100 gld. Po 200 gld. se je zagotovilo jednemu konservatoristu na Dunaji in jednemu slušatelju inženjerstva na Dunaji (ta dva sta uživala ustanovo že prvo leto), potem na novo jednemu slušatelju filologije na Dunaji, jednemu slušatelju matematike in fizike v Gradci ter jednemu slušatelju prava na Dunaji; po sto gld. pa se je dovolilo jednemu slušatelju naravoslovja v Gradci, jednemu slušatelju prava na Dunaji, jednemu slušatelju filologije na Dunaji in jednemu slušatelju inženjerstva v Gradci. Ostale prositelje, izmej katerih so bili mnogi tudi jako vredni in potrelni, moral je odbor pustiti prez Radogojeve podpore.

Mej letom sta dva popustila svoji ustanovi po 200 gld., ker jima je od drugodi došla redna podpora.

Vzhic temu pa odbor ni imel razpoloživega denarja, da bi pokril vsaj že dovoljene ustanove. Upal je, da se mej letom pomnoži vsaj število rednih članov, da mu dojde več podpor in

daril ter da bo tako po društvih pravilih v stanu, ne le založiti za ustanove, temveč deliti jedenkratne podpore in zlasti posojila za rigorozne takse. Toda odbor se je varal v računu: letina nikakor ni bila dobra. In zato je moral odbijati kar po vrsti prošnje za najmanjše podpore in za še tako nujne takse. Storil je to večkrat z tako težkim srcem, ker je videl potrebo in silo.

Odbor pa je imel koncem šolskega leta veselo zavest, da je podelil ustanove dijakom, ki so se marljivo posvečevali svojim studijam in to dokazali z izvrstnimi spričevali. "Radogoj" je namen svoj, — pospeševati dijakom študije, preteklo leto gotovo tudi izpolnil glede svojih podpirancev.

Toliko o notranjih razmerah! "Radogoj" pa je bil v preteklem letu tudi predmet javnega razpravljanja in to na dve strani. Prvič, kakor sem že omenil, zaradi podelitve ustanove, gotovemu dijaku, drugič pa zaradi sklepa, ki ga jo odbor storil koj začetkom drušvenega leta glede na dijaško menzuriranje. Društveni odbor ni uvidel, zakaj naj bi po listih odbijal dolične napade. Rad je vzprejemal vsak dober in stvaren nasvet, za vhemenco od nepoklicane strani pa se mu menda ni bilo treba brigati. Odboru se je bilo na tiste ozirati, kateri društvo vzdržujejo, in pa na svojo vest, kakor tudi na okolnosti, v katerih živimo. Današnji občni zbor naj se izvoli izraziti, ali je kaka ustanova dala se nevredniku in pa, ali je sklep zastran — dijaške menzure zavrnim smatrati. Ta odborov sklep namreč avtentično slove: "Tistih vseučiliščnikov, ki se menzuri udajo brez najmanjše sile, društvo "Radogoj" praviloma ne podpira."

Odstopivši odbor moral je svoje delovanje raztegniti nekoliko čez meje drugega drušvenega leta. Ker je bil prvi občni zbor dne 30. avgusta ne-sklepčen, a je bilo nujno rešiti prošnje za redne podpore zaradi bližajočega se pričetka šolskega leta, zategadelj je odbor v seji dne 16. septembra razdelil ustanove iz podpore za bodoče šolsko leto. Prosilcev je bilo celih 31 in to abiturientov, a tudi tach, ki so imeli že več ali manj vseučiliških mestrov za sabo. Vsi so se izkazali, da jim brez izdatne tuje pomoči ni mogoče izhajati na vsečilišči. Da bi se vsem pomagalo, trebalo bi 6 do 7 tisoč goldinarjev. A v "Radogojevi" blagajnici je bilo po proračunu za bodoče leto samo 1345 gld. in nekaj krajcarjev. Odbor je torej mogel in moral le največ siromake vzeti v poštev ter mej nje razdeliti razpoloženino. Samo jednemu, katerega je "Radogoj" že dve leti podpiral in mu glede na njegove študije, ki po transkega zaslužka ne pripuščajo, ni smel krčiti ustanove, dovolil je odbor še zanaprej 200 gld. letne podpore. V ostalem pa je bil prisiljen letno podporo določiti na 100 gld., katero je potem naklonil jednjastro prosilcem. Dva sta nadalje dobila po 50 gld., koji znesek se jima je izplačal v dveh obrokih po 25 gld., da sta imela za potorno in prve tedne vseučiliščnega življenja vsaj nekaj gotovega. Ali pri vsem tem je odbor moral nekoliko prekoraciti proračun, storil pa je to v nadeji, da bode "Radogoj" tretje leto milejše, nego je bilo drugo!

Skleniti hočem torej z opominom, ki vsemu odboru od srca prihaja. Odbor je vse leto imel priliko gledati potrebe slovenskega dijašta, a videl jih je osobito začetkom šolskega leta, ko domovina pošilja nov naraščaj v visoke študije. To jih je mnogo in bode jih čedalje več, ki bi radi, da bi jim naše društvo omogočilo pričetek, odnosno nadaljevanje in skončanje vseučiliških študij. Koliko nadej se zlasti od strani srednješolske mladine stavi uprav v "Radogoju"! Ako nočemo, da se velik del naše mladine prepusti naključju na milo in nemilo, tedaj skrbimo vsi, ki imamo srce za mladino in razum za narodove potrebe, da se "Radogoj" okrepi od leta do leta bolj, ker le potem bode tudi "Radogoj" krepiti mogel našo mladino, nadejo naše bočnosti!"

Vsled tajnikovega predloga izrekel je občni zbor soglasno protokolarno zahvalo društvu poverjenikom in sicer gg. profesorjem dr. Kreku in Havptmanu v Gradcu in g. dr. Simončiu na Dunaju, za njih vspešno in trudaljubivo delovaje isto-tako tudi g. dr. Karolu Trillerju, bivšemu odborniku.

Po nekaterih pripomnjah člana g. Pleiweisa, katerem sta odgovarjala odbornik g. kurat Koblar in g. dr. Majaron, odboril se je tajnikovo poročilo v celem obsegu jednoglasno.

Poročilu blagajnika g. Plantana povzamemo, da ima društvo "Radogoj" 36.132 kron nedotakljive glavnice. V pretečenem letu imelo je društvo 2841 krun dohodkov in 2940 krun izdatkov, torej 99 krun primankljaja. Ko je še v imenu računskega pregledovalcev g. Karol Pleiweis izjavil, da so društveni računi popolnem pravilni in v najlepšem redu, odboril je občni zbor blagajnikovo poročilo ter mu podelil absolutorij.

Potem sledila je volitev odbora ter sta bila vsled predloga g. ravnatelja Senekoviča per acclamationem zopet izvoljena dosedanji predsednik g. Ivan Hribar in dosedanji podpredsednik gosp. cesarski svetnik Murnik; isto tako bili so per acclamationem zopet izvoljeni dosedanji odborniki, le namesto g. dr. Trillerju, ki se je preselil v Tolmin, bil je ljubljanskim odbornikom izvoljen g. nadinžener Franc Žužek. Računskega preglednika bili so izvoljeni gg. Gogola, dr. Stor in Karol Pleiweis.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. novembra.

— (Cesaričin god.) Povodom godu presvitke cesarice udeležili so se danes učenci in učenke tukajnjih ljudskih in srednjih šol v raznih cerkvah korporativno službe božje, sicer pa je današnji dan bil prost.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Danes se bode v proslavo godu Nje Veličanstva cesarice pela velika opera "Africank". Gledališče bo slavnostno razsvetljeno.

— (Občinski svet) ima jutri ob 6. uri javno sejo. Dnevni red: I. Oznanila predsedstva. II. Finančnega odseka poročilo o izkazu daril, došlih mestnemu magistratu povodom potresa. III. Stavbinskega odseka poročilo o splošnem regulacijskem načrtu za mesto Ljubljano. IV. Stavbinskega in opleševalnega odseka predlog glede pomnožitve tehniških močij pri mestnem stavbinskem uradu. V. Stavbinskega odseka poročilo o stavbinskega mojstra V. Treota prošnji za spremembo nekaterih določil o načinu izdanja nasproti deželnemu muzeju in o njega ponudbi glede odkupa nekega zemljišča na tem kraji. — Tajna seja.

— (Martinova veselica,) ki jo je priredilo v nedeljo pevsko društvo "Ljubljana" v prostorih hotela "Lloyd" se je obnesla prav dobro. Navzlie teru, da je bilo gledališče pri slovenski predstavi tudi v nedeljo razprodano, se je zbral "pri Lloyd" toliko narodnega občinstva, da pozneje došli niti prostorov niso dobili. Solo-speva gg. Pavšek a ("Pogled v nedolžno oko") in Polašek a ("Kranjska dežela"), četverospeva ("Cerkvica" in "Pogled v nedolžno oko") in zbori ("Ljubezni nisem nikdar ti razkril", "Zlružna", "Slovanska pesem", "Morje Adrijansko" itd.) pod vodstvom g. Šulca so se izvrševali na splošno zadovoljnost in želi veliko hvale, istotako komični prizor ("Strežaj, kakor mora biti"). Po končani gledališki predstavi je prišlo še nekaj novih gostov.

— (Čuden slučaj) Kakor smo že včeraj poročali, bili so v nedeljo zvečer v raznih delih našega mesta od dosedaj neznanega storilca z nožem težko ranjeni trije možje. Vse kaže, da je bil storilec v vseh treh slučajih jedna in ista oseba. Glas o teh zločinstvih raznesel se je bil hitro po celem mestu ter — kakor umevno — provzročil mnogo strahu. Muogi so domnevali, da je bil prišel v Ljubljano "Jacques, der Aufschlitzer" in niso se upali peš domu, nego so se peljali. Kakor se nam danes poroča, bila sta v nedeljo zvečer tudi v sosednji Šiški z nožem ranjena dva moža in jeden konj in sicer tudi brez vsakega povoda. Storilec, katerega priča opisujejo isto tako, kakor ranjenci v Ljubljani, utekel je v večernem mraku. Aféra postaja s tem še misterioznejša in da se poleže strah, bilo bi že leti, da storilec čim prej pride pravici v roke. Je-li mizarski pomočnik Franc Golé, katerega je policija v nedeljo ob polu 9. uri zvečer aretovala pred hotelom "Lloyd" na Sv. Petru cesti, res storilec, se ne da še določno trditi; on sam taki dejanje in le opis storilca ujema se popolnem z njegovo osebo. Sicer pa bode Golé konfrontiran z ranjenci in drugimi pričami. O uspehu bodo poročali.

— (Kupčija z dekleti) S poštnim vlakom pripeljal se je danes zjutraj v Ljubljano okolo 50 let stari Mojzes Schiffmann. V spremstvu njegovem sta bili dve mladi dekleti čedne postave in precej elegantno oblečeni. Schiffmann je čival skrbno svoji spremjevalki, vendar je pristopila jedna k mestnemu policijskemu stražniku, ki je bil na kolodvoru postiran, ter ga prosila, naj jo osvobodi, ker jo mož, v česar spremstvu se je pripeljala v Ljubljano, sili, da potujeti z njim, a neče povedati kam. Stražniku, ki je omenjenega spremjevalca takoj aretoval, ponudil je Schiffmann 50 gld., če ga izpusti. Stražnik, Nikola Večerin je to ponudbo ogorčen odklonil in odgnal žida na policijo. Pri zaslišanju konstatovalo se je, da je Schiffmann svoji spremjevalki "kupil" v Zagrebu od nekega Oesterreicherja za 420 gld. in da ju je hotel oddati neki znani sramotni hiši v Genovi, od koder bi bile odšle v Egipt. Schiffmann se je izročil tukajnjemu sodišču, dekleti pa sta se izpustili.

— (Novo pobalinstvo?) "Slovenec" piše v sinočni številki: "Pretečeno noč so na knezoškofovsko palačo dvakrat zapisali besede: "Pereant Germani". Mi nobenega komentara ne dostavimo." — Mi tudi ne.

— (Sišenska čitalnica) je kakor običajno priredila tudi letos "Martinov večer" pri Aučniku. Veselica se je jako dobro obnesla.

— (Pouk v kmetijski bralnici v Novem Mestu.) V nedeljo, dne 17. t. m. so se v kmetijski bralnici v Novem Mestu poučevali gospodarji o tem, kdaj in kako se odpisuje davek in kako se je zglašati za odpis davka. Pri tej priliki je bil razgovor o letošnji letini in njenih nasledkih za kmetijstvo. Kmetijska bralnica je od 17. t. m. naprej celo zimo odprta ob nedeljah, in sicer v dopoludanskih urah. V njej najdejo gospodarji in kmetski mladeniči brezplačno dosti poučnega berila. Iz knjižnice kmetijske podružnice pa se poučne knjige brezplačno posojajo tudi na dom.

— (Načelniki slovenskih okrajin zastopov štajerskih) so se dne 16. t. m. korporativno predstavili novemu namestniku markiju Bacquehemu.

— (Nepotrijen zakon.) Dež. zbor štajerski je sklenil razdeliti sedanjo spodnještajersko občino Slatino poglavito zategadelj, ker je občinski zastop naroden, šulvereinska šola pa stoji prazna, a cesar tega sklepa ni potrdil.

* (Velikega sleparja žalostni konec) Londonska policija je ujela izza francoskih panamskih škandalov znanega Artona, katerega so francoski detektivi dve leti po vsi Evropi izkali pa ga niso mogli najti. Arton je nemški žid. Ko je prišel v Pariz ni imel nič, a kmalu se je utihotaplil v razne finančne družbe in zaslužil lepe novce. Ko je leta 1888 družba za zgradbo panamskega prekopa sklenila, izdati srečke, s katerimi je prebivalstvo Francosko osleparila za veliko milijonov, so baron Reinach, Kornelij Herz in Arton, trije največji pariški sleparji vzeli stvar v roke. Arton je imel nalog, podkupiti poslance. V ta namen mu je dal Reinach 1.300.000 frankov na razpolaganje in Arton je svojo nalogu dobro rešil ter dobil za to pol milijona frankov. S tem denarjem je zasnoval več finančnih podjetij mej drugim tudi katoliško banko. Slepil je pri vseh in kdo ve, za koliko denarja bi bil ta zapravljivec opeharil, da ni prišla panamska afra in ga primorala, bežati. Zdaj je pod ključem in ne usteče pravični kazni.

Brzojavke.

Dunaj 19. novembra. „Katoliška ljudska stranka“, kakor se imenujejo nemški klerikalci pod vodstvom Dipaulija, je sestavila svoj program. V njem se poudarja popolna neodvisnost stranke od vlade in se obeta varovanje parlamentovih svoboščin in ljudskih pravic, varovanje interesov nemštva ter pravično oziranje na vse druge narodnosti.

Dunaj 19. novembra. Pri sobotnej seji poslanske zbornice se je v loži žurnalista primeril škandal. Žurnalisti groze, da ustavijo po-ročanje o parlamentovem delovanju, če ne dobe zadoščenja.

Dunaj 19. novembra. Danes so se pod predsedstvom kardinala Schönborna začele škofovske konference.

Dunaj 19. novembra. Oficijozno se demontuje z vso odločnostjo vest, da je Rusija odklonila skupno postopanje z drugimi velesilnimi glede turškega vprašanja.

Praga 19. novembra. Zmaga konservativnih čeških veleposestnikov pri deželnozborovskih volitvah je zagotovljena. Stranka bo zmagala z večino 15 do 20 glasov.

Berolin 19. novembra. Ker sta se kancler Hohenlohe in vojni minister izrekla za to, da naj bodo razprave vojaškega kazenskega sodišča javne in ustne, dočim temu minister Koller nasprotuje, je po poročilih tukajnjih listov nastala ministerska kriza.

Narodno-gospodarske stvari.

— Banka "Slavija". Iz izkaza o delovanji banke "Slavije" posnemamo sledeče zanimive podatke: Od 1. januarija do 31. oktobra 1895 bilo je v življenskih oddelkih podanih 3348 oglasnici za zavarovanje kapitala 4,505.340 gld. za slučaj smrti in doživetja. V istej dobi izplačalo se je po umrlih zavarovancih 311.410 gld. — Izplačane škode sploh od začetka bančnega poslovanja do konca leta 1894. iznajajo 24.032.317 gld. 69 kr. Rezervnih in drugih fondov imela je "Slavija" koncem I. 1894. 6.819.492 gld. 53 kr., od katerih je bilo sirotinsko varno naloženih 6.575.861 gld. 58 kr. Izdatni rezervni fondi in realno poslovanje bančno razjasnjuje nam zaupanje občinstva, ki se zrcali v okoliščini, da je pri "Slaviji" koncem leta 1894. bilo zavarovan 280.503.040 gld. — Vsem zavarovancem življenskih oddelkov, katerih zavarovanja so starata čez pet let, izplačuje se letos 10% na dividenda. — Ker ima banka "Slavija" svoje člane skoraj izključno med Slovani, dokazujejo nje uspehi, da so le-ti vendar začeli že spoznavati, kako važno je tudi v narodno-gospodarskem oziru geslo "svoji k svojim".

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težketam prebavljanju in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebeno domača zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetji razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlanben 9. V lekarjah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (4-16)

Izjava.*)

Ker je „Slovenec“ z dne 7. novembra prinesel mej dnevnimi novicami tudi neki surov neotesan strankarski dopis iz našega kraja, v katerem se z znanim klerikalnim zavijanjem in našo posojilnicu zaletuje, zahteva čast in v glged posojilnice za Stari Trg-Lož v sosedstvo, da v nje imenu oziroma po sejnem sklepu načelništva odgovoriva.

Pričej v začetku naglašuje dopisun, da se je ustavila pri nas Raiffeisenova posojilnica, kakor da bi doseganja ne bila na istej podlagi ustanovljena in ji pozneje še pridene ime liberalna posojilnica in nadležni gostac. Ti imeni pa hčeva midva po naročilu odbora razjasniti, da širi svet izvle, koliko je klerikalni gospodi na resnicu.

Posojilnica za Stari Trg-Lož ustanovila se je po trudoplnem delovanju blag. g. dr. Ed. Volčiča popolnoma po Raiffeisenovem sistemu in je deležna vseh dobrot in olajšav po zadružnem zakonu in ima le smoter pomagati revnemu in podpore vrednemu kmetu, trgovcu ter obrtniku iz dežarnih zadreg brez ozira na njegovo politično strankarsko prepričanje. To izjavo dokazuje posojilnične knjige in spisi, iz katerih je razvidno, da dobi podporo slednji podpore vreden zadružnik brez ozira na njegovo politično prepričanje, osobito, ker smatra načelništvo posojilnico za dežarne ne pa politični zavod in je dolžnost načelništva biti opreznim z zadružnimi novci v svrhu utrjenja nje kredita in tako ob jednem pomagati podpore vrednemu prositelju toliko v gmotnem tolkor v naravnem oziru.

S tem, da pisatelj imenuje našo posojilnico liberalno, sebe najbolj osmeši in direktno dokazuje, da je ravno nova posojilnica ustanovljena v strankarske politične namene, kar naj tu niže navedeni dokazi potrdijo.

Ko se je po iniciativi g. dr. Ed. Volčiča posvetovalo o ustanovitvi naše posojilnice, katero posvetovanje se je vršilo dne 13. septembra 1893. leta, so bili k temu posvetovanju povabljeni domača duhovščina in drugi odlični posvetnjaki. Po soglasnem sklepu, da se ustanovi posojilnica po Raiffeisenovem sistemu, kateri pojem je g. dr. Ed. Volčič razločil, vršil se je ustanovni občini zbor dne 10. oktobra 1893. leta pri kateri priliki je bil tudi naš kapelan Peter Hauptman izvoljen preglednikom v načelništvu in župnik gosp. A. Ponikvar predsednikom nadzorništva in bloški g. župnik Kornitnik odbornikom nadzorništva posojilnice. V načelništvu in nadzorništvu vladala je celo čas lepa sloga, dokler se ni vršil drugi, oziroma prvi občni zbor, pri katerem župnik A. Ponikvar ni dobil zadostnega števila glasov, da bi bil izvoljen odbornikom.

To je napotilo kaplana Petra, da je hotel strankarstvo v društvu uvesti, katerec nakani sta se pa oba odbora v skupini seji odločno zoperstavila ter naglaševala v vsakem oziru nepristransko postopanje in indiferentnost zavoda v političnih stvareh. Da je pa načelništvo uzorno delovalo, dokazuje eminentno to, da je župnik A. Ponikvar na prvem občnem zboru kot nadzornik taite z zelo laskavimi besedami pohvalil in da posojilnica na jezo svojih nasprotnikov prav lepo napreduje in bode še z ugodnejšim uspehom sklenila svoje drugo upravno leto.

Imenovanje posojilnice: „nadležni gostac“, to pač kaže v najlepšem svitu dopisunove pojme o dobrotah, katerih so dežarjni zadružniki in o položaju kmečkega stanu in ljubezni do njega in se vidi v tem le goli strankarski nagon, sebičnost, želja do samovlade in unidevanje zavednih, njegovim nagonom ne klanjajočih se mož. Posojilnica pa v istini ni nadležni gostac, temveč le velik dobrotnik in bode to dobro še stokrat povrnila in mali dar naklonjen od prejšnjega občinskega odbora je popolnoma povrnjen in zagotovljen v njenih pravilih, ker se ista glasé, da o razpustu ali razdržitvi tiste vse zadružno premoženje spade starotrškej občini v prostu razpolago s prav malimi izjemami. Da je občinski odbor brezplačno malo sobico v porabo odstopil, s tem pač ni kaj pregešil, temveč le dober in opravičen temelj postavil človekoljubnemu podjetju, iz katerega bode on opetno in opetno imel vir za pridobitev dobrotnih namer in naprav. Toliko v pojasnilo. (1512)

Za Posojilnico Stari Trg-Lož in sosedstvo v Starem trgu

dan 15. novembra 1895. leta.

Tomaž Mlekuž,
ravnatelj.

Franjo Petsche,
blagajnik.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Iz uradnega lista.

Izvršilne in eksekutivne dražbe: Jožeta Sedmaka posestvo v Nadanjem selu; Ivana Kaluze posestvo v Narinu; Franja Knafelča posestvo v Radohovi vasi; Ivana Obreze posestvo v Čepnem, vsa štiri prvikrat dne 22. novembra v Postojini.

Jožeta Meteca posestvo v Zabreznici, (preloženo) dne 22. novembra in 23. decembra v Radovljici.

Antona Mauerja posestvo v Grobšah; Gašperja Vidriča posestvo v Trnu; Jožeta Želko-a posestvo v Narinu; Ivana Povha posestvo v Kleniku; vsa štiri v drugič dne 22. novembra v Postojini.

Jakoba Levsteka posestvo v Gori, cenjeno 1384 gld. 50 kr., dne 22. novembra in 21. decembra v Ribnici.

Jerneja Tomšiča žemljišče v Baču, cenjeno 1600 gld. dne 22. novembra in 23. decembra v Ilirske Bistrici.

Tomaža Koširja posestvo v Ribčevem Lazu, cenjeno 769 gld., dne 22. novembra in 23. decembra v Radovljici.

Jerneja Premrava posestvo v Stranah, cenjeno 2130 gld., dne 23. novembra (reasumando) v Senožečah.

Marije Gruden posestvo v Št. Mihelu, cenjeno 1100 gld. in Neže Čandek posestvo v Razdrtem, cenjeno 400 gld., oba dne 23. novembra in 21. decembra o Senožečah.

Loterijne srečke 16. novembra.

Na Dunaji: 9, 52, 88, 75, 16.
V Gradci: 58, 74, 28, 7, 54.

Tujci.

18. novembra.

Pri **Malliti**: Hartmann, Samenfeld, Löw, Kehn, Vege, Guber, Reich, Neubauer, Arvay z Dunaja. — Mevri iz Požuna. — Trost iz Berlina. — Margoni iz Trsta. — Haselsteiner, Sprinler, Stockmayer iz Gradca. — Paichel iz Celovca. — Harich iz Tešina. — Riedler iz Judenburga. — Rikli z Bleida.

Pri **Lloyd**: Finzi iz Trsta. — Koženy iz Celja.

Izdajatelj in odgovorni uradnik: Josip Noli.

Meteorologično poročilo.

Novembra	Čas opera-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
18.	9. zvečer	742.8	20°C	brevvetr.	megl	
19.	7. zjutraj	743.1	4.4°C	sl. szah.	megl	0.0
"	2. popol.	742.5	7.1°C	sl. zahod.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 20°, za 1.0' pod normalom.

Dunajska borza

dné 19. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99	gld. 45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	" 60	"
Avtrijska zlata renta	120	" 45	"
Avtrijska kronska renta 4%	100	" 45	"
Ogerska zlata renta 4%	120	" 20	"
Ogerska kronska renta 4%	98	" —	"
Avtro-ogerske bančne delnice	1023	" —	"
Kreditne delnice	372	" —	"
London vista	120	" 85	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	" —	"
20 mark	11	" 79	"
20 frankov	9	" 59%	"
Italijanski bankovci	44	" 70	"
C. kr. cekini	5	" 70	"

Zahvala.

Vsem svojim cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so ob smrti našega preščeno ljubljene, nepozabnega sina, oziroma brata, gospoda

Franja Zevnika

trgovskega pomočnika

na tako presrečen način pokazali svoje sočutje in za mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku izrekajo najodkritosrčnejšo zahvalo

(1510) žalujoči ostali.

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze presrčnega sočutja prijateljev in znancev o neizmerni izgubi ljubljene soproge, oziroma matere, sestre, svakinje in tetice, gospe

Marije Geršak

za veliko spremstvo k večnemu pokolu, za lepo petje in krasne vence se prav srčno zahvaljuje

žalujoči sorodniki pokojne.

Ormož, dne 17. novembra 1895. (1509)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjani prihajajo in odhajajoči omenjeni so v strojno ustreznem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. ur 6 min. po novi osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Pransensete, Ljubno, des. Seithal v Aussee, Ischl, Gmunden, Salengrad, Steyr, Linz, Budjevice, Pisenj, Marijine vare, Hob, Karlove vare, Francoske vare, Prago, Lipko, Dunaj v Amstetten.

Ob 12. ur 10 min. ajtajraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. ur 10 min. ajtajraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Pransensete, Ljubno, des. Seithal v Salengrad, Dunaj v Amstetten.

Ob 12. ur 50 min. popoludne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 12. ur 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Seithal, Dunaj.

Ob 4. ur 50 min. popoludne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Seithal v Salengrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inosten, Bregeno, Curih, Genove, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budjevice, Pisenj, Marijine vare, Hob, Francoske vare, Karlove vare, Prago, Lipko, Dunaj v Amstetten.

Ob 7. ur 20 min. sredaj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Razun tega ob nedeljih in praznikih, ob 5. ur 26 min. popoludne osebni vlak v Lece-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. ur 50 min. ajtajraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipko, Prague, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Planja, Budjevice, Salengrad, Linca, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljak, Pransensete, Trbiš.

Ob 5. ur 12 min. ajtajraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. ur 26 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipko, Prague, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Planja, Budjevice, Salengrad, Linca, Steyr, Paris, Geneve, Curih, Bregeno, Inosten, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiš.

Ob 5. ur 39 min. popoludne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 4. ur 45 min. popoludne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Seithal, Beljak, Celovca, Pransensete, Pontabla, Trbiš.

Ob 9. ur 25 min. sredaj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 9. ur 4 min. sredaj osebni vlak z Dunaja preko Amstettena in Ljubljano, Beljak, Celovca, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. ur 26 min. ajtajraj v Kamnik.